

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **Mgr. V.**, bytom R., proti žalovanému: **Mesto B., Mestský úrad**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. INF 77/2007-OD zo dňa 14.9.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/248/2007-31 zo dňa 27.2.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/248/2007-31 zo dňa 27.2.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného sp. zn. INF 77/2007-OD zo dňa 14.9.2007 i prvostupňové rozhodnutie sp. zn. INF 77/2007 zo dňa 6.8.2007, vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal ho zaplatiť žalobcovi

trovy konania v sume 66,39,-€ (2.000,-Sk). Napadnutým správnym rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o odmietnutí sprístupnenia informácií žiadateľovi – žalobcovi podľa § 18 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 2 a § 18 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) týkajúcich sa zámennej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou M. a. s. a vlastníkom pozemkov v zóne M.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa názoru súdu rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorému predchádzalo nedostatočné zistenie skutkového stavu, resp. z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, v akom rozsahu bol skutkový stav zistený a o zistenom stave sa v spise nenachádzajú dostatočné listinné dôkazy. Správne rozhodnutie považoval aj za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a preto ho z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Súd konštatoval, že žalovaný sa dopustil pochybenia pri výklade a aplikácii ustanovenia § 3 ods. 2 zákona, ak tvrdil, že sprístupňovanie informácií o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy sa vzťahuje na predchádzajúcu časť vety, t. j. že súvisí so životným prostredím, keď odmietol sprístupniť informácie ohľadom zámennej zmluvy tvrdiac, že táto nesúvisí so životným prostredím. Z gramatického výkladu predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že informácie o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy tvoria samostatnú kategóriu sprístupňovaných informácií nezávislých na informáciách o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia, pričom predmetná kategória týkajúca sa životného prostredia bola do zákona vložená až novelou č. 628/2005 Z. z. s účinnosťou od 1.1.2006.

Súd neprihliadol na argumentáciu žalovaného týkajúcu sa verejných prostriedkov a právnických osôb verejnej správy z dôvodu, že rozhodujúcou skutočnosťou je to, že právnická osoba M. a. s. bola založená mestom a ide teda o povinnú osobu podľa § 2 ods. 3 zákona. Zdôraznil, že pozemky, ktoré mali byť predmetom zámennej zmluvy, získala spoločnosť M. a. s. rozhodnutím Mestského zastupiteľstva v B. o navýšení základného imania spoločnosti o predmetné pozemky. Zakladateľom spoločnosti je Mesto B., ktoré je zároveň aj majoritným akcionárom spoločnosti v rozsahu 99,5% a zvyšné akcie patria bytovému podniku

B. s. r. o. – ďalšej mestskej obchodnej spoločnosti. Záveru, že M. a. s. je právnickou osobou nakladajúcou s majetkom obce nasvedčuje aj skutočnosť, že nad predmetnou obchodnou spoločnosťou vykonáva z tohto titulu hlavný kontrolór mesta kontrolu zákonnosti, účinnosti, hospodárnosti a efektívnosti pri hospodárení a nakladaní s majetkom a majetkovými právami obce v zmysle ustanovenia § 18d ods. 2 písm. c/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

V súvislosti s námietkou žalovaného, že obsah predmetnej zámennej zmluvy je obchodným tajomstvom, súd poukázal na znenie § 17 ObZ a pripomenul, že vôľa utajiť určité skutočnosti je iba jedným z pojmových znakov obchodného tajomstva, ktorá sama nestačí na to, aby určitá skutočnosť mohla tvoriť obchodné tajomstvo, ak jeho ďalšie pojmové znaky nespĺňa. Zdôraznil, že ak podnikatelia v zmluve prejavili vôľu a určité informácie aj výslovne označili za obchodné tajomstvo, nemusí ísť o obchodné tajomstvo. Dôkazné bremeno na preukázaní, že sa skutočne jedná o obchodné tajomstvo, teda že napĺňa všetky atribúty v zmysle § 17 ObZ, leží na podnikateľovi. Krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by účastníci zámennej zmluvy dostatočným a hodnoverným spôsobom preukázali tvrdenú skutočnosť. Len strohé konštatovanie, že ide o obchodné tajomstvo, je nedostatočným odôvodnením a je aj dôvodom pre zrušenie správneho rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

Okrem uvedeného súd poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 zákona, ktorý stanovuje výnimky, v ktorých nemožno odmietnuť prístup k informáciám, i keby tvorili obchodné tajomstvo a takou je aj prípad, ak sa sprístupnenie informácie týka používania verejných financií alebo nakladania s majetkom štátu alebo obce. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci sa požadované informácie týkali nakladania s majetkom obce, bolo na mieste túto informáciu sprístupniť a to i ak by formálne spĺňala znaky obchodného tajomstva.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci v súvislosti s výkladom ustanovenia § 3 ods. 2 zákona v kontexte celého zákona a najmä v kontexte s § 18 ods. 4 zákona, v ktorom sa v súvislosti s povinnou osobou podľa § 2 ods. 2 zákona uvádza len zmluva o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, z čoho jednoznačne vyplýva, že informácie o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzavretej zmluvy netvorí samostatnú kategóriu sprístupňovaných informácií nezávislých od informácií o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia. Podľa jeho názoru, pokiaľ zákon

stanovuje povinnosť sprístupniť informácie o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy, ide len o zmluvy o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie a nie o akékoľvek zmluvy.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Argumentáciu žalovaného označil za nesprávnu, pretože § 18 ods. 4 zákona, ako ustanovenie procesnej povahy, iba upravuje, ktorý správny orgán je príslušný vydať rozhodnutie o odmietnutí informácie za tzv. mestskú firmu, t. j. povinnú osobu podľa § 2 ods. 3 zákona. Uviedol, že žalovaný sa odvolával len na druhú časť ustanovenia § 18 ods. 4 zákona, ktorá je však vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť M., a.s., má svojho jednoznačného zakladateľa – irelevantná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 8.9.2009, po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 4.7.2007, predloženou spoločnosti M. a. s., domáhal sprístupnenia informácií týkajúcich sa zámennej zmluvy ako aj jej znenia, uzavretej spoločnosťami M. a.s. a P. a súvisiacej s pripravovaným priemyselným parkom v lokalite M.

Spoločnosť M. a.s. vybavila žiadosť žalobcu listom zn. 350/2007 zo dňa 27.7.2007 tak, že odpovedala na otázky žalobcu č. 1 až 4 a k otázke 5, ktorá znela: „V prípade, že zámenná zmluva už bola podpísaná, aké je jej znenie?“, odpovedala tak, že: „Znenie zmluvy a citácia zákona uvedená v záhlaví zmluvy nám neumožňuje zverejniť jej text.“

Spoločnosť M. a.s. predložila žalovanému, ako svojmu zakladateľovi, dňa 3.8.2007 podnet na vydanie rozhodnutia podľa § 18 ods. 2 zákona s odôvodnením, že vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona na poskytnutie požadovanej informácie – znenia zmluvy - nie je daný žiadny zákonný dôvod.

Primátor Mesta B. rozhodnutím sp. zn. INF 77/2007 zo dňa 6.8.2007 odmietol požadované informácie sprístupniť s odôvodnením, že predaj majetku z vlastníctva M. a.s. nie je skutočnosťou uvedenou v § 3 ods. 2 zákona, rovnako ani nákup majetku do vlastníctva tejto spoločnosti z iných ako verejných prostriedkov. Dôvodil, že pojem „verejné prostriedky“ nie je definovaný, ale na účely zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy sa podľa § 2 písm. a/ rozumejú verejnými prostriedkami „finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy; verejnými prostriedkami sú aj prostriedky EÚ a odvody EÚ“. Na záver poukázal na skutočnosť, že M. a.s. nepatrí medzi subjekty verejnej správy

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím sp. zn. INF 77/2007-OD zo dňa 14.9.2007 prvostupňové rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že prvostupňový orgán postupoval v súlade so zákonom, pretože požadované informácie sa netýkajú informácií uvedených v § 3 ods. 2 zákona. Uviedol, že pokiaľ ide o informácie o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe zmluvy, na ktoré sa žalobca odvolával, ustanovenie § 3 ods. 2 zákona sa týka len zmlúv o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie a nie akýchkoľvek zmlúv, no v požadovanej zmluve sa informácie o životnom prostredí nenachádzajú. Poukázal aj na skutočnosť, že v zmysle predmetnej zmluvy je obsah zmluvy obchodným tajomstvom a podľa § 10 zákona sa informácie označené ako obchodné tajomstvo nesprístupňujú a neumožňuje to ani ustanovenie § 25 ods. 3 písm. c/, d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, na ktoré sa žalobca odvolával.

Podľa § 2 zákona osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti (ods. 1).

Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona. (ods. 2).

Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2 (ods. 3).

Podľa § 3 zákona každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii (ods. 1).

Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, (podľa poznámky 3a – zákona č. 205/2004 Z.z. o zhromažďovaní, uchovávaní a šírení informácií o životnom prostredí.), o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy (ods. 2).

Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje (ods. 3).

Ustanovenie § 10 zákona upravuje ochranu obchodného tajomstva.

Informácie označené ako obchodné tajomstvo (§ 17 až 20 ObZ) povinná osoba nesprístupní (ods. 1).

Porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je najmä sprístupnenie informácie

- a) týkajúcej sa závažného vplyvu na zdravie ľudí, svetové kultúrne a prírodné dedičstvo, 18) životné prostredie vrátane biologickej diverzity a ekologickej stability, 19)
- b) o znečisťovaní životného prostredia, 20)
- c) ktorá sa získala za verejné financie alebo **sa týka** používania verejných financií alebo **nakladania s majetkom štátu alebo majetkom obce,**
- d) o štátnej pomoci 21) a informácie podľa § 3 ods. 2 (ods. 2).

Podľa § 12 zákona všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých

informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že správne rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Vo veci nebola spornou skutočnosť, že spoločnosť M. a.s. je povinnou osobou v zmysle § 2 ods. 3 zákona. Krajský súd vychádzal z tvrdení žalobcu, že M. a.s. je právnická osoba založená žalovaným, ktorý je zároveň jej majoritným akcionárom a žalovaný nad jej činnosťou vykonáva v zmysle § 18d ods. 2 písm. c/ zákona č. 369/1990 Zb. kontrolu. Tieto skutočnosti žalovaný v odvolaní nenamietal. Pozemky, ktoré sú predmetom dotknutej zámennej zmluvy získala M. a.s. na základe rozhodnutia Mestského zastupiteľstva v B. o navýšení základného imania spoločnosti. Spornou ostala skutočnosť, či požadovaná informácia – znenie zámennej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou M. a.s. a spoločnosťou P., (ktorej predmetom bola zámena pozemkov a podľa odpovede spoločnosti M. a.s. zo dňa 21.7.2007 na žiadosť žalobcu išlo aj o nehnuteľnosti vo vlastníctve spoločnosti získané od žalovaného navýšením základného imania) je informáciou podľa § 3 ods. 2 zákona, ktorú bol M. a.s. povinný na žiadosť žalobcu poskytnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov vychádzali z nesprávneho výkladu ustanovenia § 3 ods. 2 zákona, ktoré taxatívne vymedzuje informácie, ktoré sú osoby podľa § 2 ods. 3 zákona povinné sprístupniť. Toto zákonné ustanovenie stanovuje povinnosť sprístupniť informácie o:

- hospodárení s verejnými prostriedkami
- o nakladaní s majetkom štátu, vyššieho územného celku alebo majetkom obce
- o životnom prostredí, (podľa poznámky 3a – zákona č. 205/2004 Z.z. o zhromažďovaní, uchovávaní a šírení informácií o životnom prostredí.)
- o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia
- o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Z logického výkladu tohto zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že položka „informácie o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia“ je samostatnou položkou, rovnako ako položka „informácie o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy“, pričom tieto položky spolu nijako nesúvisia. Preto jedinú odvoláciu námietku žalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Navyše

je treba zdôrazniť, že povinnosť spoločnosti M. a.s. je daná predovšetkým tým, že ide o nakladanie s majetkom obce a preto neobstojí ani námietka žalovaného v odôvodnení jeho rozhodnutia v súvislosti s definovaním pojmov verejné prostriedky a právnické osoby verejnej správy.

Pokiaľ žalovaný v odôvodnení správneho rozhodnutia poukázal aj na skutočnosť, že obsah požadovanej zmluvy je obchodným tajomstvom, je v tejto súvislosti potrebné poukázať na definíciu pojmu obchodné tajomstvo obsiahnutú v druhej vete ustanovenia § 17 ObZ tak, podľa ktorej obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnjej alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Aby obsah zmluvy skutočne tvoril obchodné tajomstvo, musí spĺňať všetky pojmové znaky v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia a teda existencia obchodného tajomstva sa nemôže odvodzovať len od vôle zmluvnej strany utajiť určité skutočnosti. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal tým, či boli okrem vôle účastníkov zmluvy naplnené aj všetky ostatné pojmové znaky obchodného tajomstva. Navyše je nevyhnutné pripomenúť znenie § 10 ods. 2 písm. c/ zákona, v zmysle ktorého porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je sprístupnenie informácie týkajúce sa nakladania s majetkom obce.

Vychádzajúc z uvedeného možno dôvodne konštatovať, že správne rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu žalovaným nebolo na posúdenie veci dostačujúce a z dôvodov uvádzaných súdom prvého stupňa, na ktoré odvolací súd odkazuje, je aj nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi krajského súdu, ktorý zrušil napadnuté rozhodnutia žalovaného i prvostupňového správneho orgánu a pretože ani odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé spochybníť jeho vecnú správnosť, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi napriek úspechu v odvolacom konaní trovy nepriznal, lebo mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. septembra 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová